

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/433/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114233884
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8114233884.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Annou Vargovou v právnej veci žalobkyne: Z. R., R. C. S.Š., A. XX, právne zastúpená: JUDr. Ladislav Lukáč, advokát so sídlom Prešov, Hlavná 19, proti žalovaným: 1./ Q.. Z. E., C. S., C. XX, 2./ B. E., C. S., C. XX, obaja právne zastúpení: JUDr. Ambróz Motyka, advokát so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 33.076,91 EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. žalovaní v 1. a 2. rade sú **p o v i n n í** zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 33.076,91 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 13.02.2015 do zaplatenia, v lehote 90 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku,

II. náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou tunajšiemu súdu 30.12.2014 navrhla žalobkyňa okrem iného, aby súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade (pôvodne aj žalovaným v 3. a 4. rade, voči ktorým už bola žaloba právoplatne rozhodnutá) povinnosť zaplatiť jej spoločne a nerozdielne pôvodne sumu 42.000 EUR s 5,05 % - tným ročným úrokom z omeškania od podania žaloby do zaplatenia, po rozhodnutí prvostupňového súdu v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu už iba sumu 33.076,91 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 13.02.2015 do zaplatenia.

2. Prvostupňový súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 20.11.2018 tak, že žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 33.076,91 EUR spolu s 5 % - tným ročným úrokom z omeškania od 13.02.2015 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti, ohľadom výšky uplatneného nároku, ako aj všetkých ostatných žalovaných žalobu zamietol. Týmto rozsudkom súd zároveň žalobkyni vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť trovy konania v rozsahu 100 % každému zo žalovaných v 3., 4., 5., 6. a 7. rade.

Voči tomuto rozsudku, a to voči výroku o trovách konania podala odvolanie žalobkyňa, pričom poukázala na svoje slabé sociálne pomery a na to, že jej bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ako aj pridelený advokát centrom právnej pomoci, preto navrhla priznať jej pomernú náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade a úspešným žalovaným v 3. až 7. rade nárok na náhradu trov konania nepriznať. Proti výroku, ktorým bola žalovaným v 1. a 2. rade uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 33.076,91 EUR s prísl. podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade.

2. Na základe podaných odvolaní, Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 26.09.2019, sp. zn. 25Co/27/2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia okrem iného poukázal na to, že:

Odvolačný súd zistil, že závery súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, nie sú správne. Nárok uplatnený žalobkyňou posúdil súd prvej inštancie ako nárok na zaplatenie sumy vo výške 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 33.076,91 eur počnúc dňom 13.2.2015 do zaplatenia, pričom sumu 33.076,91 eur určil ako rozdiel medzi sumou ponúknutou žalobkyňou žalovanými v 3/ a 4/ rade a sumou, ktorú už žalovaní v 3/ a 4/ rade za žalobkyňu uhradili Bytovému podniku Prešov. Zároveň žalobkyňu priznal nárok na úrok z omeškania v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom.

Súd prvej inštancie správne uviedol, že dňa 28.11.2012 došlo medzi žalobkyňou a žalovanými v 1/ a 2/ rade k uzavretiu Dohody o prevode členských práv a povinností v zmysle § 230 Obchodného zákonníka. Dňa 5.1.2013 došlo k uzavretiu Dohody o vzájomnom majetkovom a finančnom vyporiadaní členských práv a povinností uzavretej medzi žalovanými v 3/ a 4/ rade ako prevodcami a žalobkyňou ako nadobúdateľom za splnenia dohodnutých podmienok. Podľa uvedenej dohody z 5.1.2013 účastníci dohody neplnili, keď zo strany žalobkyne nedošlo k úhrade sumy 8.923,09 eur a následne zo strany prevodcov žalovaných v 3/ a 4/ rade nedošlo k prevodu členských práv a povinností na žalobkyňu. Avšak vzhľadom na nedostatočne vykonané dokazovanie o nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % sa súd prvej inštancie nedostatočne vypořiadal s otázkou, či tento nárok mohla žalobkyňa vzhľadom na okolností, za ktorých k uskutočneniu vyššie uvedených právnych úkonov došlo voči žalovaným v 1/ a 2/ rade uplatniť pri aplikácii ustanovení upravujúcich príkaznú zmluvu podľa § 724 a nasl. Občianskeho zákonníka, za predpokladu platnosti Dohody o vzájomnom majetkovom a finančnom vyporiadaní členských práv a povinností zo dňa 5.1.2013, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil za neplatnú a s ohľadom na dobré mravy.

V súvislosti s uvedeným nesprávnym záverom súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje aj na odsek 36. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom je okrem iného uvedené, pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že zo strany žalovaných v 1/ až 4/ rade nedošlo k úhrade zvyšku kúpnej ceny stalo sa tak z dôvodu, že žalobkyňa zmarila nasledovné dohody medzi ňou a žalovanými v 3/ a 4/ rade. Na strane žalovaných v 3/ a 4/ rade bola prejavovaná dobrá vôľa zvrátiť existujúci stav. Súd nespochybňuje, že konanie žalobkyne bolo absolútne nekorektné, zavádzajúce a v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko nie žalobkyňa bola podvedená a uvedená do omylu naopak, práve žalobkyňa vystavila predovšetkým žalovaným v 1/ až 4/ rade veľmi nepríjemnej, stresovej situácii. Žalobkyňa konala skratovo, neuvedomujúc si dopad svojho konania. Aj keď žalobkyňa bola v rizikovej situácii, keď čelila hrozbe, že o byt príde a bolo potrebné operatívne riešiť dlh na Bytovom družstve Prešov, následne sa nechala opantať vidinou atraktívnejšej ceny než bola tá, za ktorú bola ochotná byt predat' v čase, keď bolo potrebné vyplatiť dlhy a začala sa správať nereseriózne. Súd vníma maximálnu ústretovosť tak žalovaných v 1/ a 2/ rade, ako aj v 3/ a 4/ rade, keď ponúkli žalobkyňu opakovanne možnosť navrátiť pôvodný stav. Žalobkyňa tak nemôže tvrdiť, že žalovaní neboli ochotní uhradiť sumu podľa ich prvotnej dohody, nakoľko to bola práve žalobkyňa, ktorá to znemožnila. Súd verí žalovaným v 1/ až 4/ rade, že ich vzniknutá situácia už aj s poukázaním na trestné oznámenie dostala do veľmi nepríjemnej situácie a ich následné konanie vyznieva možno nepochopiteľne, keď členské práva a povinnosti k predmetnému bytu previedli za mimoriadne nízku cenu na S. C.. A v závere podľa názoru odvolacieho súdu v zrejmom rozpore s uvedeným konštatuje, nech boli ich dôvody akékoľvek, nič to nemení na tom, že žalobkyňa má nárok na úhradu ceny za prevod členských práv a povinností k spornému bytu za sumu, aká bola pôvodne dohodnutá medzi žalobkyňou a žalovanými v 1/ - 4/ rade za účasti sprostredkovateľky P. K., teda za sumu 42.000,- eur po odpočítaní nákladov spojených s úhradou dlhu na Bytovom družstve Prešov.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti, v ktorej uložil žalovaným v 1/ a 2/ rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňu sumu vo výške 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 33.076,91 eur počnúc dňom 13.2.2015 do zaplatenia nie je správne.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie riadiť sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, opätovne vec prejednať a rozhodnúť s tým, že sa vysporiada s odvolacími námietkami žalovaných v 1/ a 2/ rade a zohľadní skutočnosti uvádzané odvolacím súdom. Súd prvej inštancie dostatočne zistí skutkový stav a opätovne posúdi záver o dôvodnosti uloženia povinnosti žalovaným v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňu sumu vo výške 33.076,91 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 33.076,91 eur počnúc dňom 13.2.2015 do zaplatenia. Nové rozhodnutie je potrebné riadne a náležite odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo presvedčivé.

Vzhľadom k tomu, že výroky o trovách konania pred súdom prvej inštancie sú súvisiacimi výrokmi (§ 379 písm. a) CSP), odvolací súd súčasne so zrušením výroku vo veci samej zrušil aj výroky o

trovách konania. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie znova rozhodne o trovách prvoinštančného konania, ako aj o trovách odvolacieho konania.

3. Podľa § 229 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), členské práva a povinnosti môže člen previesť na iného člena družstva, pokiaľ to stanovy nevylučujú. Dohoda o prevode členských práv a povinností na inú osobu podlieha súhlasu predstavenstva. Stanovy môžu určiť dôvody, ktoré prevod vylučujú. Proti zamietavému rozhodnutiu sa môže člen odvolať na členskú schôdzu. Rozhodnutím predstavenstva alebo členskej schôdze o schválení dohody o prevode členských práv a povinností sa stáva nadobúdateľ členských práv a povinností členom družstva v rozsahu práv a povinností prevádzajúceho člena.

Podľa § 229 ods. 1 Obchodného zákonníka, stanovy môžu určiť prípady, keď predstavenstvo nesmie odmietnuť súhlas s prevodom členských práv a povinností alebo sa nevyžaduje súhlas predstavenstva. Podľa § 230 Obchodného zákonníka, prevod práv a povinností spojených s členstvom v bytovom družstve na základe dohody nepodlieha súhlasu predstavenstva. Členské práva a povinnosti spojené s členstvom prechádzajú na nadobúdateľa vo vzťahu k družstvu predložením zmluvy o prevode členstva príslušnému družstvu alebo neskorším dňom uvedeným v tejto zmluve. Tie isté účinky ako predloženie zmluvy o prevode členstva nastávajú, len čo príslušné družstvo dostane písomné oznámenie doterajšieho člena o prevode členstva a písomný súhlas nadobúdateľa členstva.

4. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 491 ods. 1 OZ, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

5. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že žalobkyňa ako prevádzajúci člen a žalovaní v 1. a 2. rade ako nadobúdatelia, uzavreli dohodu o prevode členských práv a povinností v zmysle § 230 Obchodného zákonníka. Z tejto dohody vyplýva, že prevod členských práv a povinností je dvojstranným právnym úkonom, ktorým sú prevádzané členské práva a povinnosti prevádzateľa na nadobúdateľa, pričom nadobúdateľ pokračuje v členstve prevádzateľa a preberá členstvo v družstve so všetkými právami a povinnosťami v rovnakom rozsahu, v akom ich mal jeho právny predchodca, včítane užívacieho práva k bytu. Z tejto dohody taktiež vyplýva vyhlásenie prevádzajúceho, že všetky podližnosti voči bytovému družstvu má ku dňu podpísania dohody vyrovnané. V opačnom prípade tieto prechádzajú na preberajúceho. Z tejto dohody nepochybne vyplýva kto je prevádzajúci člen a kto je nadobúdateľ, a teda že došlo k prevodu členských práv a povinností k predmetnému bytu zo žalobkyne na žalovaných v 1. a 2. rade. Z vykonaného dokazovania tak, ako to už súd konštatoval v pôvodnom rozsudku taktiež nepochybne vyplynulo, že účastníci tejto dohody sa dohodli na prevode členských práv a povinností za sumu 42.000 EUR, pričom aj keď žalobkyňa tvrdila, že sa malo jednať o sumu 50.000 EUR, táto skutočnosť v konaní nebola nepochybne preukázaná, pričom je logické, že žalobkyňa sa snažila byť odpredať za čo najvyššiu sumu, avšak z výsluchov žalovaných v 1. a 2. rade, resp. aj pôvodne žalovaných v 3. a 4. rade, ako aj svedkov nepochybne vyplynulo, že dohoda strán sporu bola taká, že žalovaní v 1. a 2. rade uhradia za žalobkyňu dlh voči bytovému družstvu spolu so všetkými súvisiacimi platbami, čo predstavovalo výšku 8.923,09 EUR s tým, že táto suma bude započítaná na cenu, za ktorú bol dohodnutý prevod členských práv a povinností k bytu. Táto skutočnosť nepochybne vyplýva aj z prehlásenia o vzájomnom majetkovom vysporiadaní zostatkovej hodnoty členského podielu, ktorú mali uzavrieť strany sporu rovnako ako dohodu o prevode členských práv a povinností dňa 28.11.2012, pričom toto prehlásenie je síce podpísané nadobúdateľmi, ale nie je podpísané žalobkyňou, ako prevádzajúcou. Teda aj z návrhu tejto dohody vyplýva, že cena za prevod členských práv a povinností predstavuje 42.000 EUR, z čoho suma 7.892,59 EUR predstavovala nedoplatok na nájomnom, penále, trovy, poplatok za prevod, časť anuity s tým, že zvyšná časť ceny 34.107,41 EUR mala byť uhradená v deň odovzdania bytu, najneskôr do 31.01.2013. Ako už súd uviedol, táto listina nebola síce podpísaná žalobkyňou, avšak nijakým spôsobom to nepochybňuje dohodu strán sporu, ktorá nemusela byť písomná a z ktorej vyplynulo, že cena za prevod bola dohodnutá vo výške 42.000 EUR. Medzi stranami sporu taktiež nebolo sporné, že žalovaní v 1. a 2. rade zaplatili žalobkyňu, resp. z titulu jej dlhu zaplatili sumu 8.923,09 EUR.

6. Odvolací súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia, okrem iného poukázal na to, či žalobkyňa mohla uplatniť svoj nárok s poukazom na aplikáciu ustanovení upravujúcich príkaznú zmluvu podľa

§ 724 a nasl. Občianskeho zákonníka, za predpokladu platnosti dohody o vzájomnom majetkovom a finančnom vysporiadaní členských práv a povinností zo dňa 05.01.2013, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil za neplatnú a s ohľadom na dobré mravy. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby medzi žalovanými v 1. a 2. rade a pôvodne žalovanými v 3. a 4. rade bola uzavretá príkazná zmluva, resp. iná obdobná zmluva. Je síce pravdou, že žalovaní v 1. a 2. rade sa vyjadrili, že byt kupovali pre svojho syna a nevestu (pôvodne žalovaní v 3. a 4. rade), avšak žiadnym spôsobom nebolo preukázané, aby žalovaní v 1. a 2. rade konali na základe nejakého plnomocenstva, príkazu resp. iného typu zmluvy v ich prospech. Pokiaľ by bolo niečo také preukázané, boli by na zaplatenie doplatku dohodnutej ceny zaviazaní, pôvodne žalovaní v 3. a 4. rade a nie žalovaní v 1. a 2. rade, pričom podstatné je to, že doplatok dohodnutej ceny uhradený nebol. Zároveň je nepochybné, že následne žalovaní v 1. a 2. členské práva a povinnosti k bytu bezodplatne previedli na svojho syna s nevestou, a títo následne byt, podľa ich vyjadrenia (pre súd nepochopiteľne), previedli na p. C. za dohodnutú cenu iba cca 12.000 EUR.

7. Z dohody zo dňa 05.01.2013 uzavretej medzi pôvodne žalovanými v 3. a 4. rade (Z. E. a manželka Ľ. E.) ako prevodcami a žalobkyňou ako nadobúdateľkou síce vyplýva, že strany tejto dohody sa dohodli na spätnom prevode, avšak členské práva a povinnosti spojené s členstvom v zmysle § 230 Obchodného zákonníka neprešli na nadobúdateľa, teda na žalobkyňu, keďže táto dohoda nebola predložená Bytovému družstvu Prešov. Súd poukazuje aj na to, že zo strany žalobkyne nedošlo k zaplateniu sumy 8.923,09 EUR, čím vlastne nedošlo ani k naplneniu uvedenej dohody, pričom z tejto dohody vyplýva, že v prípade, ak žalobkyňa nedodrží podmienky dohody, budú prevodcovia riešiť počínajúc dňom 17.01.2013 situáciu právnou cestou. Je nepochybné, že žalobkyňa svoj záväzok zaplatiť uvedenú sumu nespĺnila, pričom súdu nie je zrejmé, aké právne kroky chceli prevodcovia realizovať (ako je to uvedené v tejto dohode), avšak je nepochybné, že členské práva a povinnosti previedli na ďalšiu osobu a situáciu teda neriešili právnou cestou.

8. Súd teda ani po zrušení rozsudku odvolacím súdom nedospel k odlišným skutkovým zisteniam, resp. ich vyhodnoteniu. Nezistil zrejmý rozpor odôvodnenia pôvodného rozsudku a jeho výroku o povinnosti žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyňi doplatok dohodnutej ceny. Nezistil ani taký rozpor s dobrými mravmi, ktorý by mal spočívať v konaní žalobkyne, a ktorý by mal zakladať prípadnú neplatnosť dohody strán sporu o povinnosti zaplatiť sumu 42.000 EUR. Súd teda opätovne dospel k záveru, že strany sporu sa preukázateľne dohodli na cene za prevod členských práv a povinností vo výške 42.000 EUR, pričom je taktiež nepochybné, že žalovaní v 1. a 2. rade už žalobkyňi zaplatili sumu 8.923,09 EUR, preto zostatok dohodnutej ceny predstavuje sumu 33.076,91 EUR, ktorá nepochybne zaplatená nebola, preto súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť túto sumu spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby obom žalovaným, keďže z odôvodnenia žaloby nepochybne vyplynulo, že žalobkyňa vyzvala žalovaných na doplatenie zostatku dohodnutej ceny, pričom žalovaný v 1. rade prevzal žalobu 6.2.2015 a žalovaná v 2. rade 12.2.2015 a jedná sa o ich spoločný záväzok.

9. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť relatívne vysokú sumu, umožnil im jej zaplatenie v dlhšej, 90 dňovej lehote z dôvodu, aby mali dostatočný časový priestor na prípadné zabezpečenie týchto finančných prostriedkov

11. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. O trovách konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 257 CSP, pričom pomerne úspešnejšej žalobkyňi nepriznal nárok na náhradu trov konania voči pomerne neúspešnejším žalovaným (pôvodne bola žalovaná suma 42.000 EUR a súd priznal žalobkyňi sumu 33.076,91 EUR), keďže vzhľadom na dôvody osobitného zreteľa spočívajúce v okolnostiach prejednávanej veci, ktoré síce nevyhodnotil ako dôvody,

pre ktoré by zamietol žalobu, ale vyhodnotil ich ako dôvody, pre ktoré nepriznal pomerne úspešnejšej žalobkyni nárok na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že žalobkyňa, za ktorú žalovaní v 1. a 2. rade zaplatili dlh voči bytovému družstvu s ďalšími súvisiacimi platbami, po zistení, že by byt mohla predať aj za vyššiu sumu jednala s ďalším záujemcom, následne za účelom spätného prevodu bytu nevrátila žalovaným sumu, ktorú za ňu zaplatili, dokonca podala na žalovaných trestné oznámenie, a teda týmto svojim konaním, ktoré síce možno charakterizovať ako nekorektné, nejedná sa však o konanie, ktoré by malo zakladať neexistenciu povinnosti žalovaných zaplatiť celú dohodnutú sumu 42.000 EUR, vytvorila stav, ktorý podľa názoru súdu možno posúdiť ako dôvody hodné osobitného zreteľa týkajúce sa veci samej, pre ktoré súd o trovách konania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).